

K O M M U N F U L L M Ä K T I G E

2020: alla kommunala transporter fossilbränslefria

Lunds kommunfullmäktige är en snackesalig församling. Hanna Gunnarsson rapporterar.

Det är mer regel än undantag att kommunfullmäktige inte hinner med alla ärenden på dagordningen. Därför var det lite av en chock att januari månads kommunfullmäktige faktiskt blev klar med alla ärenden som fanns på dagordningen, inklusive många av de medborgarförslag som hängt med under flera möten. Det finns hopp även för Lunds kommunfullmäktige!

Lunds kommuns nya klimat- och miljöfond ledde till lång debatt. Fonden är ett förslag från Miljöpartiet från början och syftar till att en avgift tas ut varje gång någon inom kommunen använder ett icke-miljövänligt transportsätt (flyg och bil). Avgiften går sedan till en fond som används till satsningar på klimatåtgärder. Moderaterna,

Kristdemokraterna och FörNyaLund röstade emot inrättandet av fonden, som ändå stöddes av en majoritet av ledamöterna. År 2020 ska Lunds kommun vara fossilbränslefritt enligt tidigare beslut, då ska alla kommunala transporter ske på ett miljövänligt sätt.

Svagt stöd för folkomröstning om spårvägen

Den riktigt stora frågan på kommunfullmäktiges möte var dock FörNyaLunds motioner om folkomröstning om spårvägen. Alla beslut om att bygga spårväg är fattade, men finansieringen är inte helt klar än. FörNyaLunds stora fråga är just motståndet mot spårvägen och som en sista (?) insats krävde de en folkomröstning. De flesta partier menade att lundaborna har haft stora möjligheter att säga sin åsikt då valrörelsen till stor del handlade om just spårvägen. Förslaget fick heller inget större gehör.

T R A F I K

Utländska lastbilar: tickande bomber?

En studie från Lunds Universitet från förra året visar svart på vitt hur utbrett fusk är inom lastbilsbranschen, utländska förare kör utländska lastbilar under betydligt längre tid än vad som är tillåtet. Dessa förare kör ofta för löner som är under tiotusen kr i månaden.

Henrik Sternberg som har utfört studien menar att det även finns problem kring vilket skick som många av de utländska lastbilarna har. Många av dessa har aldrig blivit besiktade och kan därmed köra runt med blankslitna däck och dåliga bromsar. Vilket innebär en stor fara för alla som rör sig på de svenska vägarna. Ett av de företag som enligt studien nyttjar denna typ av tjänster är statligt ägda Postnord: för att tjäna tre öre per brev. Sternberg menar att situationen gör att det blir svårt för alla företag som vill följa svenska regler och avtal.

Jesper Sahlén

H Ä L S A

Avgiftsfria läkemedel för barn

Från och med årsskiftet har läkemedel för personer under 18 år som täcks av högkostnadsskyddet varit avgiftsfria. I det ingår de flesta mediciner på recept och en del förbrukningsartiklar. Reformen förhandlades in i S- och MP-budgeten av Vänsterpartiet och syftar till att ge alla barn lika tillgång till läkemedel. Personer med olika ekonomi hämtar ut sina läkemedelsrecept i olika hög grad. I utredningen som ligger bakom förslaget kan man läsa att det varit fyra gånger så vanligt att ensamstående med barn inte hämtar ut mediciner av ekonomiska skäl.

Pressar läkemedelspriserna

Många läkemedel är utbytbara då de innehåller samma ämnen och det bara är varumärket som skiljer. Det är bara det billigaste alternativet med samma innehåll som ingår i högkostnadsskyddet. På så sätt används högkostnadsskyddet för att sätta press på läkemedelsbolagen för att ge oss billigare mediciner.

Viktor Voigt

A R B E T S M A R K N A D

Jobba utan chef? Nemas problemas!

Kockarna i Henåns skolkök på Orust turas om att ansvara för arbetets gång, titeln chef används inte på arbetsplatsen. I kulisserna finns en chef, men hon är inte på plats dagligen utan när det behövs. Ansvaret roteras istället mellan de tre kockarna. Som så kallad ansvarig lagar man varmrätter och sköter beställningar, uppgifter som en kökschef

annars sysslar med. Innan arbetsrotationen infördes fanns en viss hierarki i skolköket. Det var kockarnas egen idé att jobba utan formell chef och nu har alla tre samma status. Att ingen står högre eller lägre i rang säger de fungerar alldeles utmärkt.

Andrea Pettersson

Redaktion:

Abe Bergegårdh (red)
Viktor Voigt
Jesper Sahlén
Andrea Pettersson

1 2016

Utgivare: Vänsterpartiet Lund
politiken@lundavanstern.se

Terrorismforskare: “ett självmål av stora mått”

Vänsterpartiet avvisar förslaget till “Handlingsplan mot våldsbejakande extremism”: snömos, politiserat och ovetenskapligt menar Abe Bergegårdh.

Kampen mot Daesh (Islamska staten) måste tas på allvar, men framförallt vara framgångsrik. Det kräver en balansgång mellan riktade hårda medel och ett effektivt förebyggande arbete som kan undergräva deras långsiktiga stöd.

Stöd det kurdiska motståndet

Vänsterpartiet menar att stödet till de kurdiska styrkorna i Norra Syrien/Västra Kurdistan måste utvecklas från svensk sida. **Jonas Sjöstedt** påpekade i Aktuellt den 18 november att “det viktigaste vi kan göra nu är att stödja dem som ska slåss mot IS på marken. Jag tycker att vi ska stödja de syriska kurderna mycket mera, därför att det är de som gör jobbet på marken.”

De syriska kurderna inom PYD är en av få progressiva krafter i regionen som verkligen kämpar för kvinnors rättigheter och en sekulär och demokratisk samhällsordning. Det finns alltså flera skäl att stödja dem.

Kampen på hemmaplan är också av betydelse då Daesh ständigt rekryterar nya krigare utifrån till sitt “kalifat”. I Sverige lanseras nu olika projekt som ska hantera det här problemet, dessa är kopplade till “Den nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism”:
Mona Sahlin.

I Lunds kommun kommer Vänsterpartiet avvisa den “Handlingsplan mot våldsbejakande extremism” som kommunstyrelsen snart ska besluta om. Detta av flera skäl.

Snömos de luxe

Själva begreppsanvändningen är rena snömoset. När man går igenom de olika utredningar som ligger till grund för det kommittédirektiv som den förra alliansregeringen beslutade om 2014 framgår det med all tydlighet att definitionerna av “extremism” och “våldsbejakande” skiftar och är uppenbart glidande och motsägelsefulla.

Vem är inte våldsbejakande?

Historikern **Rasmus Fleischer** kommenterade att “våldsbejakande är inget ord som platsar i seriösa diskussioner”. Jag kan bara hålla med, för vem bejakar inte våldet i några som helst sammanhang? Tvärtom så drev sex av åtta riksdagspartier rätt hårt att Sverige skulle delta i inbördeskriget i Afghanistan. Svenska soldater skulle slåss för att bygga demokrati, bekämpa terrorism, skydda kvinnor, stoppa knarket, införa mänskliga rättigheter, rusta upp landet, och Gud vet vad. Tydliga ideologiska mål som skulle införas med hjälp av våldsmakt. Kan det bli mer våldsbejakande? Och sekulära Liberaler skulle utan svårigheter kvalificera sig som politiska extremister på den afghanska landsbygden.

Antiintellektuell brygd

För att begrepp ska vara användbara i sådana här sammanhang måste de ha en hög grad av precision. De ska vara entydiga (en betydelse) och klara (tydligt avgränsade) för att vara analytiskt användbara. Både “extremism” och “våldsbejakande” är ingedera, tillsammans blir det en farsartad antiintellektuell brygd.

Slog slint från början

Vad det egentligen kokas ned till är tre miljöer/rörelser som pekas ut: högerradikala, reaktionära islamister och vänsterradikala.

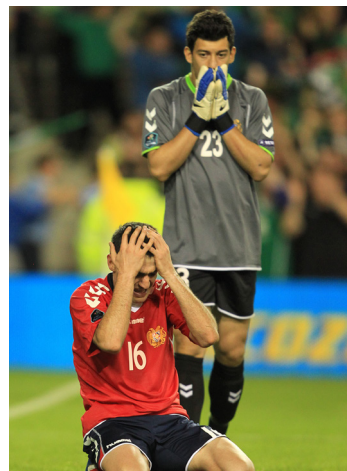
Redan här slår det slint, när man buntar ihop tre oförenliga ideologiska strömningar och försöker hitta gemensamma berröringspunkter. Terrorismforskaren **Magnus Norell** menar i en intervju i AXESS den 18 november 2015 att “man körde fel direkt” och “varenda forskare kan tala om att det är rätt stor skillnad” på dessa rörelser.

Fascister och antifascister samma sak?

Att bunta ihop fullblodsnazister som åker till Ukraina och slåss tillsammans med folkmordsvurmarna i Högra sektorn, IS-jihadister som kastar ut homosexuella från torn i Syrien och organisationen Allt åt alla som under flera års tid arbetat tillsammans med de boende på Norra Fälåden för att stoppa bebyggelsen av Borgareparken är närmast surrealistiskt. Desperationen att finna anknytningar mellan dessa rörelser visade sig under Folk och Försvar, där Mona Sahlin den 11 januari konstaterade att en annan sak som förenade dem var synen på judar. Man häpnar.

Lärare blir åsiktspolis

En kritik som flera statsvetare och sociologer lyfte fram på DN Debatt (140505) var att själva ingången om att det var unga personer som var “allmänt vilsna” och socialt marginaliserade som drog sig till “våldsbejakande extremistmiljöer” inte hade något stöd i forskningen. De påpekade vidare att lärare och fritidspedagoger riskerar att bli åsiktspolis vars övervakning kan få motsatt effekt: “Om en ung människa tidigt i sitt politiska engagemang upplever sig aktivt motarbetad av skola eller socialtjänst som samarbetar med säkerhetspolisen, riskerar detta också att bekräfta de mer radikala gruppernas världsbild av en stat som ägnar sig åt åsiktskontroll.”

Breivik ingen förvirrad tonåring

Historikern **Helene Lööw** som är specialiserad på högerradikala grupper instämmer i kritiken, och finner det “obegripligt” att enbart rikta in sig på unga. Hon och **Daniel Poohl**, chefredaktör på Expo, skriver på DN Debatt (131215) att “utbildningsmaterialet bygger på förlagade stereotyper av hur och vilka som blir en del av politiskt våldsbejakande grupper”. De kritiserar vidare föreställningen att ideologi inte har någon större betydelse för de som engagerar sig och påpekar att **Anders Breivik** knappast var någon “förvirrad tonåring”. De fortsätter: “Behandlingsmetoderna som föreslås liknar, eller är exakt desamma, som finns inom socialtjänstens övriga arbete. Det är metoder som tar sin utgångspunkt i att den enskilde klienten har en probleminsikt rörande sitt missbruk, bristande impulskontroll eller övervikt. Dessa överförs tämligen okritiskt till att nu också omfatta presumtiva terrorister.”

Sammantaget har kritiken var förödande från forskarhåll och Magnus Norell sammanfattar det hela som “ett självmål av stora mått”.

Riskerar att bli fiasko

Tyvärr riskerar det hela att bli ett fiasko när man låter Den nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism dominera ingången. Hela projektet med Mona Sahlin i spetsen är oseriöst, med en tydligt politiserad och ovetenskaplig ingång.